

midlerne nu er bedre, end de har været tidligere, men det er lige saa rigtigt, at det koster Penge at benytte dem; jo længere man skal køre i Bil eller med Tog, des mere koster det, og da Vidnegodtgørelsen ikke er særlig stor, spiller Spørgsmaalet ogsaa en økonomisk Rolle for den Del af Befolkningen, der bor fjernest fra Hovedtingstedet. Jeg henstiller endnu en Gang til Ministeren, da Kravet sikkert vil blive levende ogsaa i Fremtiden, at tage velvilligt paa dette Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Ligeberettigelse for inden- og udenlandske Arbejdere i Henseende til Erstatning for Følgerne af Ulykkestilfælde indtrufne under Arbejdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 27.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Ligeberettigelse for inden- og udenlandske Arbejdere i Henseende til Erstatning for Følgerne af Ulykkestilfælde, indtrufne under Arbejdet. Denne Konvention er vedtaget paa den 7de internationale Arbejds-konference i Genève, og Danmarks Tilslutning til Konventionen er enstemmigt vedtaget i det høje Folketing.

Overfor Dansk Ulykkesforsikringslovgivning er alle i danske Virksomheder beskæftigede Arbejdere ligestillede uden Hensyn til deres Nationalitet. Nationaliteten kommer kun i Betragtning i Tilfælde af Død som Følge af Ulykkestilfælde for de efterlattes Vedkommende, idet Erstatning kun

udbetales dem, hvis Forsøgeren enten er dansk Statsborger, eller de efterladte er bosat her i Landet. Men der er i samme Paragraf, § 37 i Ulykkesforsikringsloven, givet Adgang til at bortse fra Nationalitets-spørgsmaalet i saadanne Tilfælde, hvor der tilvejebringes Traktat med en anden Stat om Gensidighed paa dette Omraade, og det, som Konventionen da føjer til, hvad den danske Ulykkesforsikringsordning angaar, er dette, at enhver Forskel, foranlediget ved Nationaliteten, bringes til Bortfald, ikke blot overfor saadanne Stater, med hvilke Danmark direkte har tilvejebragt traktatmæssig Ordning, men ogsaa rent automatisk overfor saadanne Stater, der ratificerer det foreliggende Konventionsudkast.

Jeg tillægger det ikke ringe Betydning, at Danmark ikke blot aktivt deltager i det internationale socialpolitiske Arbejde under de Forhandlinger, som finder Sted paa Arbejdskonferencerne, men ogsaa deltager derved, at Konventionsudkast ratificeres og Henstillinger tages til Følge i det Omfang, hvori bestaaende dansk Lovgivning eller anden Ordning muliggør dette, uden at vi kommer paa tværs af egne Interesser. Jeg mener ingenlunde, det kan siges, at Tilslutning til denne Konvention kommer paa tværs af vore egne Interesser, og Forslaget er, som sagt, enstemmigt vedtaget i det høje Folketing. Jeg tillader mig at anbefale det til det høje Landstings Velvillie.

Birke: Den foreliggende Konvention er, som den højtærede Minister udtalte, i god Overensstemmelse med vor Lovgivning paa dette Omraade, idet denne jo ikke skelner hverken med Hensyn til Forsikring eller med Hensyn til Erstatningspligt mellem danske Arbejdere og Arbejdere af fremmed Nationalitet. Konventionen angiver en praktisk Maade at afslutte saadanne Gensidighedsoverenskomster paa, idet den enkelte Stat kun behøver at ratificere Konventionen for dermed at have sikret sine Arbejdere i de Lande, som tiltræder Konventionen, Erstatning for Følger af Ulykkestilfælde, som maatte overgaa dem under Udførelsen af deres Arbejde. Konventionens Ratifikation har derfor Betydning ogsaa for danske Arbejdere, som arbejder i fremmede Lande, og jeg kan ikke se, at der paa noget Punkt kan